

Księga Powtórzonego Prawa

Rozdział 17

1. Nie zarzynaj WIEKUITEMU, twojemu Bogu, byka albo barana, który miałby wadę jakąkolwiek ułomność; gdyż to jest wstrętne dla WIEKUISTEGO, twojego Boga. 2. Gdyby pośród ciebie, w jakiegokolwiek z twoich siedzib, które WIEKUISTY, twój Bóg, ci odda, znalazła się niewiasta czy mężczyzna, który spełnił zło przed oczami WIEKUISTEGO, twojego Boga, przestępując Jego przymierze, 3. i poszedł, i służył obcym bogom oraz się korzył przed nimi; albo przed słońcem, przed księżycem, przed całym zastępem nieba, czego nie przykazałem 4. a cię powiadomiono, usłyszałeś oraz dokładnie to zbadałeś, że to jest prawda, rzecz dowiedziona, że ta ohyda została spełniona w Israelu 5. wtedy przyprowadzisz do twoich bram tego mężczyznę, albo tę niewiastę, którzy spełnili tą gorszącą rzecz, i tego mężczyznę, lub tą niewiastę ukamienujesz kamieniami, aż pomrą. 6. Człowiek skazany na śmierć będzie tracony na zeznanie dwóch świadków, albo trzech świadków; nie będzie tracony na zeznanie jednego świadka. 7. Ręka świadków będzie na nim pierwsza, by go uśmiercić, a potem ręka całego ludu; i tak wypłenisz to zło spośród siebie. 8. Jeżeli w rzeczach spornych byłaby ci na sądzie za trudną jakaś sprawa, między krwią a krwią, między sporem a sporem i między ciosem a ciosem w twoich bramach, wtedy wstaniesz oraz pójdziesz na miejsce, które wybierze WIEKUISTY, twój Bóg; 9. i przyjdiesz do kapłanów, Lewitów, albo do sędziego, który wówczas będzie oraz się zapytasz; więc ogłoszą ci wyrok Prawa. 10. I postąpisz według wyroku, który ci ogłoszą z tego miejsca, które wybierze WIEKUISTY; zatem postarasz się spełnić wszystko tak, jak ci wskażą. 11. Postąpisz według wskazówki, którą ci wskażą oraz według Prawa, które ci powiedzą; nie zboczysz od słowa, które ci powiedzą ani na prawo, ani na lewo. 12. Zaś kto by postąpił zuchwale i nie usłuchał kapłana, który jest tam postawiony ku służbie przed WIEKUISTYM, twoim Bogiem, lub sędziego ten człowiek niech umrze. Wypłenisz to zło z Israela, 13. by cały lud to usłyszał, bał się i więcej się nie rozzuchwalał. 14. Kiedy wejdiesz do ziemi, którą WIEKUISTY, twój Bóg ci daje, i ją zdobędziesz, w niej osiadasz, i powiesz: Ustanowię nad sobą króla, jak wszystkie okoliczne narody 15. to ustanów nad sobą króla, którego wybierze WIEKUISTY, twój Bóg. Ustanów nad sobą króla spośród twoich braci; nie możesz przełożyć nad siebie cudzoziemca, który by nie był twoim bratem. 16. Tylko niech nie mnoży sobie koni, ani nie zawraca ludu do Micraim w celu namnożenia koni; gdyż WIEKUISTY wam powiedział: Nie wracajcie więcej tą drogą. 17. I niech nie mnoży sobie żon, by się nie odwróciło jego serce; także niech sobie nadmiernie nie nabywa srebra i złota. 18. A gdy zasiądzie na tronie swojego królestwa, niech odpisze sobie do zwoju duplikat tego Prawa z tego, który jest przed obliczem kapłanów, Lewitów. 19. Niech u niego będzie, i niechaj go odczytuje po wszystkie dni swojego życia, aby się uczył obawiać WIEKUISTEGO, swojego Boga; przestrzegać wszystkich słów tego Prawa; tych ustaw, by je spełniać. 20. By się nie wynosiło jego serce

nad swymi braćmi, aby nie odstępował od przykazań ani na prawo, ani na lewo oraz by długo żył przy swym królestwie, tak on, jak i jego synowie wśród Izraela.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012